

ƏDALƏT SALMAN

QARŞISINDA DİZ ÇÖKÜN

Bu yurdun igidləri
Sipər etdi özünü,
Vətənə qurban getdi.
Heç qırpmadan gözünü.
Öz qanıyla tarixə
Yazdı Zəfər sözünü.
Qarabağda Bayrağım
Əzəmətlə yüksəlir.
"Vətən sağ olsun!"-deyən
Şəhid anası gəlir,
Şəhid atası gəlir!

Qarabağım məkrlə
Əlimdən alınmışdı.
Neçə yüz min soydaşım
Doğma yurd-yuvasından
Didərgin salınmışdı.
Malı, mülkü, sərvəti
Talanıb çalınmışdı.
Farsa, rusa güvənib
Ağnayırdı yurdunda
Erməni ulaqları.
Otuz ildə kar idi
Dünyanın qulaqları.
Eşitmirdi səsimi
Haqq-ədalət adından
Danışan o ölkələr.
Otuz ildə yurdundan
Başı üstə gəzirdi
Qara-qara kölgələr.
Daha bizi üzmüşdü
Boş vədələr, bəlkələr.

Fəqət haqqın Günəşi
Dağıdaraq buludu
Doğdu Qarabağında!
Cəngavər igidlərim
Erməni faşistləri
Qovdu itiqovan tək,
Boğdu Qarabağında!
Əsarətdən qurtuldu
Neçə kəndim, şəhərim.
Yenə güldü üzümə
Qarabağda səhərim.

Qəhrəman şəhidlərim
Əyilməyə qoymadı
Millətimin qürurunu.
Yaradan da onlara
Pay vermişdi öz nurunu.
Qarşısında diz çökün,
Dağlar, salama durun!
Şəhidləri xalqımın
Hamı baş tacı bilir.
Şəhidlər qanı hopmuş
Al Bayrağa bürünüb
Şəhid anası gəlir,
Şəhid atası gəlir!

ƏLİ RZA XƏLƏFLİ

Şükür ki, bitib daha
Yurd həsrəti, mələli.
Qalmaz Vətən nisgili,
Gəzməz başı havalı, -

Əli Rza Xələfli.

Sözəndə yonulmuş heykəl,
Əzəmətli söz dağı.
Gözü götürməyə,ə,
Yamanlara göz dağı,-
Əli Rza Xələfli.

İmzası - "vizit kartı"
"Kredo"su kimliyi.
Şairlik sənəti,
Redaktor - hakimliyi.

Dilində qəzəl, şeir,
Əli qələm əsali.
Ağ saçlı Dədə şair,
Dədə Qorqud timsalı,-
Əli Rza Xələfli.

Yazı masası səngər,-
Sənətə xidmətdədi.
Hər vaxt müsəlləh əsgər,-

Vətənə xidmətdədi,
Millətə xidmətdədi
Əli Rza Xələfli.

Özü boyda bir Vətən,
Vətən boyda bir ürək.
Haqqı var, qiymətini
Sağ ikən alsın görək!-

Əli Rza Xələfli...

QƏLBİMİZDƏ YAŞAYIR

İşıqlı ziyalımız Vəliyulla Novruzun əziz xatirəsinə

Niyə zalım fələyin sən tuş oldun oxuna,
Səni niyə belə tez aramızdan apardı?
Əliaçıq adamdın, əl tutardın çoxuna,
Müskülü olan səni soraqlayıb tapardı.

Pisliyinə yaxşılıq edib nifaq salanın
Qəlbində xeyirxahlıq toxumunu əkərdin.
Ağbırçayın, ahının, yurdda tonha qalanın
Qapısını döyərdin, qayğısını çəkərdin.

Öz əlinlə əkdüyün bağın nübər çağında
Dənbər təməyərdən pay verərdin dostlara.
Dostun çətin günündə, könü qıbar çağında
Qoymazdın yalnız qala, hay verərdin dostlara.

Bir kənd müəllimiydin akademik savadlı,
Fonemen yaddaşına çoxları mat qalardı.
Elmdən danışanda sən, titullu, fəxri adlı
Müəllimlər yanında lal, fərağat qalardı.

Sən gözəllik aşiqi, sən təbiət vurğunu,
Bir gülü qonça ikən dərməyə də qoymazdın.
Yığışardı başına şeir-sənət vurğunu,
Şeir incilərindən söyləməkdən doymazdın.

Sən bir evdən deyil, bir əldən getdin, heyif,
Unudulmaz xatirən qəlbimizdə yaşayır.
Yaxşılara el-oba həmişə rəhmət deyib,
Adını da, nə yaxşı, bu gün nəvən daşıyır.

Səni sevənlərini yoxluğunla yaxırsan,
Sənə ölib deməyə gücü çatmır sözün də.
Ölməmiş...sən indi göy üzündən baxırsan,
Yenə əli qoynunda, təbəssümü üzündə.

QƏDİMİ KİŞİLƏR, KÖHNƏ KİŞİLƏR

Hər əsən küləkdən dönməzdi halı,
Öyüdlə kəsərdi hər qeyli-qalı.
Buxara papaqlı, əli əsali
Qədimi kişilər, köhnə kişilər.

Hamı üz tutduğu evi pir idi,
Hakim tək qərarı, sözü bir idi,
Elin söykəndiyi dağın biriydi
Qədimi kişilər, köhnə kişilər.

Məclisdə sözünün yerin bilərdi,
Gələn bəlanı da ellə bölərdi.
Kişi tək yaşardı, mərd tək ölərdi
Qədimi kişilər, köhnə kişilər.

Məmur qapısında boyun əyməzdi,
Heç vaxt qırrələnlə özün öyməzdi,
Zalım qarşısında gözün döyməzdi
Qədimi kişilər, köhnə kişilər.

Kim giley edərdi, kim ağlayardı,
Başının üstünü tez haxlayardı.
Bircə kəlməsilə qan bağlayardı
Qədimi kişilər, köhnə kişilər.

Mərdi qova-qova namərd etməzdi,
Şeytan fitvasına uyub getməzdi.
Hər vaxt alını açıq, üzü ağ gözdi
Qədimi kişilər, köhnə kişilər.

El-oba hamısı doğma kəsiydi,
Haqqın keşikçisi, haqqın səsiydi.
Halallıq, kişilik nişanəsiydi
Qədimi kişilər, köhnə kişilər.

Aldada bilmədi dünyanın malı,
Yerişi ləngərli, özü həyalı,
Əli dəstəməzli, dili dualı
Qədimi kişilər, köhnə kişilər...

...Ella ağlamadıq, ellə gülmədik,
Sən tikəmizi də ellə bölmədik.
Heyif, sizin kimi ola bilmədik,
Qədimi kişilər, köhnə kişilər.

ZƏMANƏ ADAMI OLA BİLMİRƏM

*Qabağa getmək üçün gərək
zəmanə adamı olasan, yaltaqlıq,
məddahlıq edəsən.*

Bir oxucu belə dedi

Tutub ətəyimdən çəkmə qabağa,
Mən çətin əyiləm yala, yalağa.
Sən deyən deyiləm, üz vurma qağa,
Zəmanə adamı ola bilmirəm.

Heç zaman olmadım nəfsimin qulu,
Sevmədim həyatda şöhrəti, pulu.
Tutmadım alçalıb yaşamaq yolu,
Zəmanə adamı ola bilmirəm.

Zəmanə adamı "atmağı" bilir,
Keçi qiymətini satmağı bilir.
Əldən yox, ətkədən tutmağı bilir,
Zəmanə adamı ola bilmirəm.

Zəmanə adamı günəbaxandı,
Yalandan özünü oda yaxandı.
Su kimi hər yana dönüb axandı,
Zəmanə adamı ola bilmirəm.

Atı bərk gedənin tərkinə minər,
Ayağın bürdərə atından enər.
Duz-çörək itirər, düşməyə döner,
Zəmanə adamı ola bilmirəm.

Zəmanə adamı -saat kəfkiri,
Qulağın burdunmu, dovsan tək kirir.
Qapıdan qovursan, bacadan girir,
Zəmanə adamı ola bilmirəm.

Beləsin görəndə qalırsan çəp-baş,
Bir üzündə gülüş, bir üzündə yaş.
Gedənə yoldaşdı, gələnə qardaş,
Zəmanə adamı ola bilmirəm.

Bu dünya malına sanma əyiləm,
Heç vaxt vüqarımdan enən deyiləm.
Öz halal yolundan dönmən deyiləm.
Zəmanə adamı ola bilmirəm.

DÖZƏ BİLMİRƏM

Ağzının sarısı getməmiş uşaq,
Gəl, mənə öyrətmə yaşamağı sən.
Öz hamar yolunda bürdrəyən "qoçaq".
Nə haqla özgəyə yol göstərirənsən?

Yersiz kəlmələrin boyundan uzun,
Yətər, baş apardın daha əbəsdir.
Sən öz fəlsəfən özünün olsun,
Mən nə bilirəm, özümə bəsdir.

Yeri, gözlərimin önündən yeri,
Sənə dar gəlməsin bu geniş aləm.
Qalxıb öz yerindən nadanın biri,
Mənə dərs deyəndə dözə bilmirəm.

Çəsməyin altından elə baxma gəl,
Özün öz gözündə sanma ki, pirsən.
Sən mənə, bu yurda qara yaxma gəl,
Axı nə verməsin ala bilmirsən?!

Qoyub papağını qarşına düşün,
Niyə yük doğuldun sən bu torpağa.
Yurdun qarşısına danışan bu gün,
Sabah da vətəni salar ayağa!

ÇƏKİL YOLUMDAN

Bitmə qamış kimi, çəkil yolumdan,
Ağılsız qarğıdan gölə tor hərəm.
İş görəndə adamın tutma qolundan,
Səy güllər, ağıllı öz işin görəndə.

Arxamca çağırдың köhnə bayatı,
Deməyə təzə bir nağılı da yoxdu.
Üç kərə görsən də, zindan həyatı,
Neyləyə, üç qram ağılı da yoxdu.

Düzlükdən dəm vurur dələduz adam,
Əxlaqsız əxlaqdan sənə dərs deyir.
Qarpməyə öyrəşib bu quduz adam,
Deyəsən, kəlləsi çomaq istəyir.

Gündə bir məcraya su tək axırsan,
Düşüb yal gəzirsən hey Rumdan Şama.
Halal adamlara qarə yaxırsan,
Yaşamaq haramdı sən tək adama.

Təzim eləyirsən yuxarılara,
Nə olsun, vəzifə taxtımız yoxdu.
Get, yenə baş alıb gedirsən hara,
Dəli otarmağa vaxtımız yoxdu.

YAXŞI OLACAQ

Qarğıma dünyanı, qaramat adam,
Axı, bu dünyanın nə günahı var.
Bu həyat etsə də, səni mat, adam,
Bil ki, hər gecənin bir sabahı var.
Bir gün açılan da bir gün solacaq,
Üzmə ümidini, yaxşı olacaq!

Çıxart ürəyindən kin-küdrəti,
Gələn düşməyə də xoş qılıq eyle.
Kəs giley-güzarı, kəs şikayəti,
Pislik edənə də yaxşılıq eyle.
Dünyada xoş əməl, xoş söz qalacaq,
Üzmə ümidini, yaxşı olacaq!

Nə belə batmısan qəm dəryasına,
Niyə qas-qabağın yerlə sürünür.
Üfqlər boyanıb gün ziyasına,
Buludlar içində Günəş görünür.
Başını qaldırıb göy üzünə bax,
Üzmə ümidini, yaxşı olacaq!